

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

TOY CESSNER

ΑΙΓΑΛ ΚΑΙ ΙΡΙΣ

(Άρχιο Ειδύλλιο)

ΑΙΓΑΛΗ.—Ο 'ό διος κοντένει νά γειώ κι' ο δέφας είν' άδημα ζεστός. Τά λοιπούδια, μαρμελάδα από της κατιστής τού δήμου άγνιδες, έχουν το κεφάλι τους. "Έλα, γλεγκά πως φίλη, ήταν κατεβόητε στην άγρουποτανή, έξι όποι τό ρέμα περνούντας γαλατεί την ζήμη. Κάτιο όποι τέ δέντρα θ' άνασσανον δροσερό άρεάσανταν.

ΙΡΙΣ.—"Όποι κι' ὡς πηγή, σ' άσωνταδό. Αίγαλ μοι. Ήγειναν διως σιγή—σιγή, γιατί τά πλονάρια τῶν δέντρων μέ στενάνται στο πρόσωπο.

ΑΙΓΑΛΗ.—"Ω, πέσο δραδά καὶ κωνταλλένια σίνε τά νερά! Πόπο καθαρή ξερούριζε καὶ πέτρα στο βεθόν. Κύνταζε τί άριαν ποιειν ταῦ ποταμά ιώναν στην ίματο; "Α, δέν βραστάνει... Σοῦ δημιουργά στίς Νεράδα, πήσε ώρα δι' Βράχου όμων ποιειν τοῦ ποταμού καὶ διά βιβλούδης δις τὸ λιανό μέρα στὸ Ξαστέρο νερό...

ΙΡΙΣ.—Κι' ἄν τέρει νά μάς ίδη κανένας διμιάτης;

ΑΙΓΑΛΗ.—"Α, όγη, δέν έπάγει δρόμοις ποιειν νά διδρήη πρός τά δόμ... Επειτα, αθήνη μηδεία ποιειν γέροντας στην ίμην κι' άπλουν τά πλαδιά της, μάτι οστείτσει πολὺ καλά όποι καίτε ξένο μάτι. Μή γανώσαι, έχει έμπιστονή σε μένα. Είνε σάν νάμαστα κλειστινές μεσά σε μια πάρση σπήλαιο όποι διερήθη να γιατσί θέλειν ανθρώπινο. Κι' αὖτε πάντας ή αφρά άνοιγει τά πλαδιά, αντά ξανάρχονταν πάνα στη θέση τους...

ΙΡΙΣ.—"Αφορ τ' απομονωθείς έστι, μά τό κατέκατε κι' έγειν...

(Η δεδομένης βροσοπούδης άγινον τά πάρα πολύ γενικά της μηλάζ καὶ τούρνοντας γίνεται άπτη την φύση. Μπανάριαν στο νερό. Σηγά—σηγά τό δροσερό γένια τίς σπετάζει ότι τό γνόντα καὶ πτάνει δις τά γρανάτα στηθή τους. Τότε ή διόν άγρυπνάτης γίλεται καθιντας απάντων σ' ένα αυρού πέτρα πλάκη, ποιειν τά είσει βγάλει στην ίμην τό ποταμό, καὶ ξαναγρίζονταν κοντένει τους.)

ΑΙΓΑΛΗ.—"Ω, τί καρά, φίλη μοι! Μοδ φαίνεται πόλη ξαναγεννάναι, πόλη παίρνει γανόγυρα ζοήν... Είναι γαρούπηνη, ποιειν γανόργηνη... Καὶ τέρα τί λέει νά γάνωνται; Θέλεις νά γάλωνται κανένα τραγουδάνι;

ΙΡΙΣ.—Τρεῖλη: Μά δὲ συνδιαρίζεται ποιειν μάς άνοισσον όποι τήν άντικον γάρη;

ΑΙΓΑΛΗ.—"Ερεις δίσην. "Αζονες, νά τί μά κάλωνται, θά μω πηγή μάς σημοργή ιστορία...

ΙΡΙΣ.—"Ιστορία;

ΑΙΓΑΛΗ.—Ναι, μάς σημοργή καὶ άληθινή ιστορία. Θά πηγή εστροφή, κι' έπειτα μά δοργημάτης κι' έγω μάς διδή μοι...

ΙΡΙΣ.—"Ξέρω μάς τέτοια, άλλα...

ΑΙΓΑΛΗ.—"Έλα, πέτρη την σε μένα, μι' έγω είμαι πάντας άπτη τά πλαδιά αντοῦ τοῦ δέντρου.

ΙΡΙΣ.—"Ακούστε με λοιπόν. Είνε κάπιτοσες μέρες τώρα όποι τότε ποιειν κατέβιναν τό λόρο, άρρωστας τό ποταμό μοι στό λιβαδί μου για νά βοσκήσην. Στή γένα τό λόρον, όποις Σερότης, είνε πάνα φρήνη κερδωστή. Έσει λιποτός. Άλλη είμαι τρεῖλη, ποιειν μοι νά σοῦ φανερώσω τό μεγάλο μετσό ποιειν ελείνω μέρα στην καρδιά μοι;

ΑΙΓΑΛΗ.—Τι, μήποτε κι' έγω θερέα δεν μά σοη πᾶν τά διδή μοι τά μετσά;

ΙΡΙΣ.—Καλά τέτοια... Ένων κατέβαινα λοιπόν όποι τό έφημιστό πονοτάτη, άρρωστα μάς γλεγκεί προνή ποιειν περιγράψεις άμωντοστάτα. Μεγετίτης από τό τραγούδι κι' έμεινα σάν έπιστική, κυρτάζοντας τέρη ποιειν. Κανέναν άνως δέν είδαν... Ναί, ποιειν δρύκισσα, κανέναν... Έξαστολύθιστος τό δρόμο μοι, κι' διαν πέρασα τήν κερδασί, τότε κατάληξα πότις όποι κι' έρχόταντε τό τραγούδι. Λεν σοῦ φανερώσω διως τό λόρια του, αν και τάχιο φυλαγμένα για πάντα μέσα στην φυσή μοι...

ΑΙΓΑΛΗ.—Πρέπει νά μοῦ τά πηγή. "Εδο, κάτω όπτη τόν ζοξίο αυτοῦ τοῦ δέντρου, δεν κρατιέται μετσικό. "Άλλωστε πρέπει νά κάλως

ποτέ ή βοσκοπούδης δέν έχουν γρηγάρι ή μάς άπτη τήν άλλη...

ΙΡΙΣ.—"Εστιο. "Άλλη ή βοσκοπούδης, διαν μηδονή για τόν ίαντό τους, τά πλαδέντε. Μήτρα τό λησμονάς άπτο. Κατεβαίνα λοιπόν μέ τό ποταμό ποιειν, ποιειν άπτη τό τραγούδι, ποιειν άπτηγκα μέτ' στήγη μοι :

— Φημή τάχα νάνια κι' άπτο ποιειν κάτιη ποιειν παινεται τόπο κατή και στενή μέ τούς διωρίους και σοβαρούς τρόπους της:

» "Ω ζεφύριον, ποιειν πάτε μέ τό δόλοντας μελλά της, πέστε μοι,

ποιειν παραγάλο, ποιειν είν' απτή ή Νεράδα :

» "Άν είνε καμάτη άπτη τίς Χάριτες, σύγνορα μάναι ή ποι νίνι κι' ή ποτέ διωρία,

καὶ Κριτάτη. Τό τραγούδι χρητάρι γέρει κάτιο άπτο τά πόδια της, κι' ή πάπτος πρίνος κι' ή γαλάζιος ήλινθος, βλέποντας τό διωρό πρόσωπο της ποι τόν ζεφύρου στήν θυμοφιλιά, γέροντας τέ κεφάλη τους...

» "Ω εντυγχανέμενα λοιπούδια, ποιειν πάντας πορφύρας, ποιειν τετόνα γαρού, μά σας κόρων ήνα, μά σας πλέον σε διόν στεγάνη, και μέ τό ένα μά σε περιγύρω πόντοντας τό πέντοντας ποιον, ποιειν τέλειαν την θύμη...

» "Άλλωστον, ποιειν πλόγυρης τρομερήν τα μάργα της πάντα; Θέσει μοι, τί είν' απτό ποιειν σε φοβητή, άγαπημένη μοι;

» Ούτε άφηρε δύνοντας είλαια έγω, ούτε για φοβερά στο στεγνό μάλιστα τό τραγούδι μοι...

» "Ω, ματή διωρίς νά μή αποδηνά τό πότι προσφέρω μέ τόσην άγριωστην, ποι νά σε φεύγει σ' έκστασις γιλντάρι μάναι τόν σανά πατηματικά τά βιβλιατά;

» "Ω άγριοτριατάφνιλα, κρηνέτε τέ άργιαθά σας και μήν τολμήστε ν' άγριαλόστη με τό μπονσάρι της ποδιάς, άλλα μάν πονσόντε νά τής άργιάζετε άπλαύδου τό κηρυκιατό φόρμα, μά γιαρόντων ποιειν για τό πότι σταμάτημα της...

» "Άλλα, τον κάρον προσπαθεί νά κρατήσῃ τόν άγριωστη! Άζουσσε με τον άγριαστο, στήλην Νεράδα, ήσοντας μά κατ σπλαγχνίσιν με...

» "Όταν έγινε η θαυμά νέγτα κι' ή σελήνη σπουδοπή τό λαιμότης ποι φώνη, θάρσω τότε κι' έγω στήν καλύβα σου και μάν προσάποντας τό παράθιψο σου ήνα καλάδι γενιάτο περάσια...

» "Άν δεν άργηθη τήν προσφορά μοι, κατά μήν Νεράδα, μά δέν περιφρονήσης τό δρόμο μοι, άλλα μάν ή πότι εντυγχανέμοντας τόν βοσκόν...

» "Άλλα σ' φεύγεις, φτηνή μοι, και τό βλέψαι μοι ποι σε λαυρά, μάλις κατορθώντε για ζεχωρίσιον άναμέτορος άπτη τά δέντρο τό φύρωσα σου...

» "Διντήγιανέμενος έγω! Ή σανι επείνης ποι λειτερένων, κάνεται κι' απτή. "Ασπαλαζην, ποιειν παραδοθή, γιατί φεύγεις άπτη ποιον....

Λέττα μοῦ προσγινούντες δι' βοσκός. "Εγώ πάγκαστα στό δρόμο μον για τά μάτια χωνιλουμένα. Μεριάτις φρονές γιγνούσθα κοριά τό διέλεμα ποι πότις τό δέντρο, άλλα τά πλαδιά του ήσαν τόσο πυργά, ποιειν δέντρο μον γιατρόντας τότε άγριατηρία πάτη, έφατες ένα νήστη. Νομίζετες τότε δέν πονσόντας νά δο, έπι τέλους, έφατες ένα νήστη. Νομίζετες έπι τέλους ποι θετείς ποι θετείς ένα νήστη στό παράθιψο μοι. Τότε είδα κάποια στό λαιμότης φώνη τό περγαματο. "Ο ίσορος τού πέτρας πάτησε στό παράθιψο μοι γιατρόντας με μάτια κατασκόντας κι' ή καρδιά μοι άρχισε για πατημάτητα. "Άλλ," διέτας έφατες δι' βοσκός όπτη κει, πέτσ μοι, δέν έφατες νά περιφρονήσης ποι είχα δει; "Εγώ γιασού λοιπόν στό παράθιψο και τό γέρεινον ποιειν πάτησε τό περγαματο. "Ηταν γεμάτο περάσια. Σοι διωρίζουμε, Άλγη μοι, πώς ποτε δέν έφαγα τόσο γιλντάρι περάσια. "Ησαν σκελασμένα μέ μιρσίνες και μέ ωδοδα... "Ω, ματενίσιν τόρα τήν έπιθεματα σον. Θέλεις νά μάθης τ' δ-

ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ

Μητήρα στόν κήπο κι' είδα
(γύρα)
Σκοτάδι πενθύμο και χωρίς
την ανοικτάκια πορφύρα
Να σκιέται στα βήματα
(μου).

Κάτι' όπτη τά δευτέρα τά θυλικά
(μένα)
Τοτε περάσανε μαζί μοι.
Δίκια προμήνυσα κανένα,
Δικιά πολυφύλλοτα νεκροί μοι
Μ ΜΑΛΑΚΑΣΛΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΑΣΤΕΙΑ

Δάσκαλος ο ε. — Πέξ μου μια φράση από τό Εβαγγέλιο.
Μα θητής; — «Καὶ ἀπέθεψεν ὁ Ἰησοῦς ἀπῆγετο». Λάσκαλος.
Δάσκαλος ο ε. — Κι' ἄλλη μια ἀκόμα.
Μα θητής; — «Πορεύοντας καὶ σὺ καὶ ποιεῖ ὑιώσις» ...

— Άλλα, κύριε, τό μέλος που μοι ἐπούλησε όμως γονατίζει.
— Είτε θεοσεβούμενο καὶ κάπτε την προσευχή του! ...

— Έχεις θάρρος;

— Νομίζω πώς ξέρω.

— Ε, τότε πάγκων νά ζητήσης από τη γυναίκα μου τό κλειδί
της ἔξυπνοτας καὶ πές της πώς θάρρων ἀργαίας ἀπόφει ...

— Η γυναίκα σας σημειεύει είναι πολύ διασημηνή και χαρούμενη. Τι έ-
ζει, τί λέπει! ...

— Φτιασάδι! ...

— Τι κρασί λέεις νά σερβίρωμε; αντας μου, ἀπόφει στό ποδιό
την σύντομηνανιστική της κορύφη μας;

— Πρός Θεόν, ένα πολύ έλαγχο κρασί, γιατί άλλωνδεν μά πάρη
θάρρος καὶ θὰ φωτίσῃ ἀμέσως για την προΐσα! ...

— Ε κεί γε ο ε. — Λοιπόν, ἀγάπτε μου, είσαι ζητούμενη;

— Ναι, ἀμέσως. Τό κατέλιπε μου νά βάλω μονάχα.

— Ε, καλά, ζανάρχωμε σέ, μια μία δράσα! ...

— Ε κεί γε ο ε. — (γενναίος πάθος) — Δεσποινίς, τίνε
καιφής πεινά νά μοι μάνεψε την καρδιά σας...

— Ε κεί γε η — Αυτούμνα πολύ, κύριε, άλλα ιη-
σούνταν τό πλειδιά στό σπίτι! ...

Στό ιχνοποιολείο.

— Είνε φρέσκα μάτη τά φάρα:

— Μά δεν τά βλέπεις πολύν γοντανά;

— Καὶ ή γυναίκα μου είνε γοντανή, άλλα δέν
είνε πειά... φρέσκη!

Στό καρφερίο.

— Τί θά πάρω ὁ κύριος;

— Τόν... άέρα μου!

Ο πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου πρός τή μάρτυρα:

— Είσαι γεγωνή;

— Όχι;

— Αγαμή;

— Όχι!

— Ξήρα;

— Όχι!

— Μά τότε τί σίσω;

— Υπηρέτημα!

νομα τοῦ βοσκού. Αιτό δύος μὲν κανέναν τρόπο δέν μά σοι τό πᾶ...

ΑΙΓΑΗΝ.— Καὶ μιτών έχοι νά ωρτήσου έσένα για νά για τό πάθον; Μά την άλλησα, τά μιτσιά σου πονεῖ είνε καὶ τόπο καρφά; — Ε, λοιπόν ο δυσκος πονεῖ σοι τό είχε πλέξει επί την ίδια μέρη... Καὶ τό παλάβια έσειν τον τό είχε πλέξει επί την ίδια μέρη... Άλλα γιατί παράχτηξε, φύλι πονεῖ; Σιατί ένα κρύσταλλο πό βαθεῖ από τό γόδον ξεγύρισε από τό μετώπο σου, πονεῖ τό στεφανώντας σγουρά μαλλιά, ως κάπιον στό λάθος; Γιατί κρατεῖς τά μάτια σου τόδε τά νερά γιρνάνενα; — Ελά, μή διστάξεις, πέσε στην ἀγραλιά μου. Ήγήσεις σ' ἀγαλονά πάντα σύν μέρεψη μου. Αγάπησε κι' εστι τό διδού τόδε αρέφη μου...

ΙΡΙΣ.— Καὶ θά σου ἐμποτενώνουν ποτέ. Αέλγη, ένα τέτοιο μη-
στικό, μά δεν σ' αγαπάσσα σύν τόν έπαντο μου;

ΑΙΓΑΗΝ.— Εστον, — Αλλά για νά σοι δοσον θάρρος, μά σοι ἀ-
νούσιο κι' έγινε τόν καρδιά μου. Την πρωτοτάξιαν ὅπατέσσι μον
πρόσφερε θύσια στόν Πάπα. Στην γιοτονή απέντι κάλεσε καὶ τό Με-
νάκια, τόν παλήρη του φύλο, πονεῖ ήρθε σιντερόφερμένος από τό γινό
του τό Δάγκι. Την ώρα που πρόσφερεν τή θύσια, ο Διάβολος ἔπειρε δύο
φορές με τό φλογερό του. Έχεις, στό λάλια ξεπερνά δύος τόδε
βοσκούς. Καὶ πονεῖ νά τόν έβλεψης... Τά ζανάρη μαλλιά τον ἔπει-
φταν καταφανώνενα ἀπάνω στό διάλεικο φράσσων του,
καὶ μαρρόσσεις πάσι την ίδιος ο Απόλλωνας... — Οταν
τελείωσε η τελετή... — Ω Θεέ μου! Ακούο βήματα...
Ελν' αντήσ... — Έρχεται...

ΙΡΙΣ.— Αλλησσα, μά έγω ἀπώνιο βήματα... — Ω
Νεράδες, βασιθήσεις μας... — Αξ πάρομε γονήγομα τά
ρωσχες μας κι' ας πάμε νά κριντούμε μέσα σ' απτή
τή σπηλιά...

(Η δύο βοσκοποτέλες φεύγουν τρομαγμένες, σάν
περιστέρια πονεῖ τά κυνηγαές σάργοι γεράκι. Άλλα
έκεινο πονεῖ τέσσερας τόσο πολύ ήταν μια ωραία
μικρή έλαφινα, έλαφη κι' ανήγη, πονεῖ επάλει πρέ-
χοντας για σύνθηση τή δίμα της στό καβαρό νερό τον
ποταμόν καὶ για τρέξην υστερα κοντά στόν καλό της
κι' ανήγη...)

GESSNER

ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Τη πατρίδα του ρέδευ. Τό ρέδες στήν άρχικαίτητα. Τό σύμβολο
τεύχος τους καὶ τους θυνάτους. Πάντας γεννηθήκαν τάχι ρέδεα. Οι
ρεδεστεφανώμενοι πελεμισταί. Υπνος ζπένων στάχι ρέδεα. Ήγιεινή τῶν
ρέδεων. Ο χριστιανισμός καὶ τά ρέδεα.

Τό τριαντάφυλλο, τό ποιητικό από τοντανόδη πονεῖ τρωγονήθηκε
ἀπό τόδους καὶ τόσους ποιητάς ως σύμφερα, έχει κι' από τήν ιστο-
ρία του.

Ως πατέριδα του γόδου θεωρείται η Περσίδα, στήν Φοργύρα καὶ στήν Ελλάδα.

Στήν Περσίδα, κατά τήν άμαρτητη, ιδιότερον άπειραντας ζήτητο
ἀπό ρόδα, γόδα μιαρόντων ειδῶν, πολύρρωπα, πολύφυλλα, σπάνια.

Γι' από τό γόδο στήν άπορη την ποτηρή πονεῖται έντελος ζευγρο-
στή θέση. Ο περιφύλλιος ή Πέρσης ποιητής Χαϊδίς τό μεταρρύθμισε

την παρούσαντας σέ πολλά τον τραγούδιο. Επίσης οι Βαβυλώνιανά μάρτισαν πονεῖται

την παρούσαντας πονεῖται τά γόδα καὶ στολαζόντονται

την παρούσαντας από την άπορη την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται

την παρούσαντας την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται την ποτηρή πονεῖται